

Bijbels perspectief

Woord van de week

Judas 1:3

Geliefden, daar ik mij in alle opzichten beijver u te schrijven over ons gemeenschappelijk heil, zie ik mij genoodzaakt het te doen met de vermaning, tot het uiterste te strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is.

De brief van Judas behoort tot de zogeheten ‘algemene zendbrieven’ en blijkt vanuit het gekozen tekstvers een duidelijk pastoraal karakter te hebben. Judas zelf gebruikt hier het begrip ‘vermaan’ dat in deze het best is te verstaan als een ‘ernstige aansporing’. De ernst van de aansporing blijkt uit de oproep ‘tot het uiterste te strijden voor het geloof’. Vervolgens raakt hij daarbij een probleem dat zich al voordeed binnen de allereerste christengemeenten, maar nog steeds actueel is: ... *er zijn zekere mensen binnengeslopen - reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven – goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen en onze enige Heerser en Here, Jezus Christus, verloochenen.* Een vrij concrete omschrijving die niets aan duidelijkheid overlaat.

Zou het vanwege de actualiteit zijn dat de brief van Judas binnen de gemeente vandaag nog zo weinig aandacht krijgt? Wanneer we de moeite nemen de omschrijving van Judas van het probleem toen serieus te overwegen, dan kunnen we ons hier zeker in onze tijd iets bij voorstellen, niet waar? Is de plaats in de Bijbel van deze brief niet uitermate goed gekozen, vlak voor het boek Openbaring, dat begint met het ‘vermanend’ schetsen van een beeld van de gemeente door de tijden heen en dat ook het ‘voor-Christus-bestemd-zijn’ ademt?

Beseffen we nog voldoende dat we geroepen zijn, geheiligd en bestemd voor Jezus Christus (Ef. 1:4,5)? Met dat te onderstrepen begint Judas zijn brief, het gaat om het ‘gemeenschappelijk heil’, zoals hij dat alles benoemt. Wie de moeite neemt zijn korte brief biddend door te nemen, proeft bij hem hetzelfde verlangen als bijvoorbeeld bij de apostel Paulus namelijk, dat niemand van wie zich christen noemt het volle heil zal missen! Dat dit gevaar wel degelijk reëel bestaat, maakt hij duidelijk aan de hand van een aantal sprekende voorbeelden waarbij hij, net als Paulus, met name Israël ‘tot lering’ aandraagt!

Hoewel de brief van Judas allereerst gericht was aan de eerste christenge-meenten in Klein-Azië heeft ze, gelet op de actualiteit van de geschetste problematiek van het gevaar van ver- en afval, zedeloosheid en normloosheid, ‘het veranderen van Gods genade in ontucht’, tot op vandaag - dus voor ons - haar geldigheid! Strijden we nog tot het uiterste voor *het* geloof? God zegt via Jeremia: *Gaat staan aan de wegen, en ziet en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw ziel...* (Jer. 6:16).

Gebod

Vader, het was Uw Zoon die nadrukkelijk aangaf dat liefde voor U zou blijken in het bewaren van Uw Woord en geboden. Geef daarom dat we tot het uiterste blijven strijden voor *het* geloof zodat als Hij terugkomt Hij dit bij ons mag en zal vinden! Bewaar ons in Uw Woord door ons, door Uw Geest, daarnaar nog meer verlangen te geven, dat wij er in wortelen en elkaar aansporen tot de dag van Jezus Christus! Om Jezus wil, amen!